

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 15.7.2020
COM(2020) 313 final

**MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH
RÅDET**

om god förvaltning på skatteområdet i och utanför EU

1. INLEDNING

Rättvis beskattning är av central betydelse för EU:s sociala och ekonomiska modell och dess hållbarhet. Den är viktig för hållbara intäkter, ett konkurrenskraftigt företagsklimat och för skattebetalares övergripande motivation. Rättvis beskattning är också mycket viktigt för att uppfylla vissa av EU:s centrala mål, däribland ett rättvist samhälle, en stark inre marknad med hållbara intäkter, lika villkor för alla företag och en stabil ekonomi som bygger på tillväxt, sysselsättning och investeringar. Av dessa skäl har kommissionens ordförande Ursula von der Leyen betonat att ett rättvist skattesystem, där alla betalar en rimlig andel, är en av kommissionens prioriteringar. Med tanke på den globala återhämtningen är det lika viktigt för partnerländerna att återhämtningen stöds av mobilisering av inhemska intäkter med ett fungerande skattesystem i centrum. Detta kommer att bidra till hanteringen av de socioekonomiska konsekvenserna av covid-19-krisen.

Europaparlamentet¹ har också upprepade gånger efterlyst EU-åtgärder för att bekämpa skadlig skattekonkurrens och aggressiv skatteplanering samt att ta itu med skatteparadis, för att uppnå en rättvisare och effektivare beskattning och en minskad risk för penningtvätt. Agendan för rättvis beskattning kommer att vara desto viktigare under de kommande månaderna och åren, mot bakgrund av EU:s arbete med att stimulera återhämtningen från effekterna av covid-19-krisen och snabba på den gröna och den digitala omställningen. I kommissionens meddelande *EU vid ett vägskil – bygga upp och bygga nytt för nästa generation* betonades att agendan kommer att vara avgörande för stabila offentliga intäkter, ett sunt företagsklimat och investeringar i offentliga tjänster, avhjälpning av marknadsmisslyckanden samt utsändandet av rätt prissignaler för hållbar konsumtion, vilket kommer hjälpa till att bana vägen för en snabb och hållbar återhämtning i och utanför EU².

God förvaltning på skatteområdet är grunden för rättvis beskattning. I stora drag omfattar god förvaltning på skatteområdet skattemässig transparens, rättvis skattekonkurrens, avsaknad av skadliga skatteåtgärder samt tillämpning av internationellt överenskomna standarder. Under de senaste åren har betydande åtgärder vidtagits – både på EU-nivå och på internationell nivå – för att stärka dessa principer och se till att de upprätthålls.

Kommissionen har förespråkat en ambitiös agenda för att förbättra god förvaltning på skatteområdet och att ta i med hårdhandskarna mot skattemissbruket, både i och utanför EU. Till följd av detta är medlemsstaterna nu utrustade med en robust ram för skattemässig transparens, gemensamma åtgärder mot skatteflykt och en ny mekanism för att lösa skattetvister. Skärpta krav på insyn i rättsliga enheter och konstruktioner har minskat risken för missbruk för skatteflykt. Skattebrott har lagts till inom definitionen av förbrott till penningtvätt, och alla yrkesutövare som erbjuder rådgivning eller hjälp i skattefrågor omfattas nu av EU:s skyldighet att bekämpa penningtvätt/motverka terrorismfinansiering för

¹TAXE-utskottets resolution av den 25 november 2015 om skattebeslut och andra åtgärder av liknande karaktär eller med liknande effekt. TAX2-utskottets resolution av den 6 juli 2016 om skattebeslut och andra åtgärder av liknande karaktär eller med liknande effekt, PANA-utskottets rekommendation av den 13 december 2017 till följd av undersökningen av penningtvätt, skatteundandragande och skatteflykt, och TAX3-utskottets resolution av den 26 mars 2019 om ekonomisk brottslighet, skatteundandragande och skatteflykt,

² COM(2020)456 final.

att minska brottslingars möjligheter att tvätta vinning från olaglig verksamhet. Genom att driva mål om statligt stöd och ge rekommendationer i den europeiska planeringsterminen har kommissionen angripit skadlig konkurrens och uppmärksammat otillbörliga skattemetoder. Dessutom fortsätter medlemsstaterna att inbördes utvärdera varandras skattesystem inom ramen för uppförandekoden för företagsbeskattning för att se till att principerna om rättvis skattekonkurrens efterföljs.

Samtidigt har EU arbetat för att främja en högre nivå av god förvaltning på skatteområdet även på internationell nivå. EU har starkt stöttat OECD:s arbete vad gäller skattemässig transparens och mot urholkning av skattebasen och överföring av vinster (nedan kallat *BEPS*) och föregår med gott exempel globalt genom att integrera de nya globala normerna i EU-lagstiftningen. Många av de nya initiativ som genomförs på EU-nivå har ett externt inslag, bland annat landsspecifik rapportering, de gemensamma reglerna för hybrida mismatchningar och krav på att skatterådgivare ska rapportera skatteplaneringsupplägg. Genom att inleda arbetet med rättvis beskattning av den digitala ekonomin bidrog EU dessutom till att stimulera de internationella diskussionerna i denna fråga.

Kommissionens externa strategi för effektiv beskattning³ från 2016 gav EU en enhetlig och övergripande strategi för att främja god förvaltning på skatteområdet världen över och för att samarbeta med sina internationella partner i skattefrågor. Den externa strategin var främst inriktad på att förstärka samarbetet med tredjeländer i frågor som rör god förvaltning på skatteområdet genom klausuler i bilaterala avtal, stöd till utvecklingsländer i skattefrågor samt åtgärder för att förhindra negativa spridningseffekter från skattepolitiken i EU. Genom strategin lanserades dock också ett nytt verktyg för att uppmuntra EU:s internationella partner att följa överenskomna standarder för god förvaltning på skatteområdet, genom EU:s listningsprocess.

Alla dessa initiativ har bidragit till att skapa en rättvisare skattemiljö inom och utanför EU. Nya utmaningar fortsätter dock att växa fram, och EU:s instrument för att reglera rättvis skattekonkurrens och avskräcka från skadlig skattepraxis – inom och utanför EU – måste kunna följa utvecklingen. Globalisering, digitalisering och moderna affärsmodeller skapar nya gränser för skattekonkurrens och nya möjligheter till aggressiv skatteplanering. EU:s agenda för god förvaltning på skatteområdet måste fortsätta att utvecklas för att förhindra förluster för medlemsstaternas och EU:s budgetar och för att se till att EU:s medborgare och företag kan fortsätta att förlita sig på rättvis och effektiv beskattning i framtiden.

Detta meddelande är en del av skattepaketet En rättvis och enkel beskattning till stöd för återhämtningsstrategin. Detta paket omfattar ett meddelande om en handlingsplan som innehåller ett antal kommande initiativ på området direkt och indirekt beskattning rörande bekämpning av skattebedrägeri och förenkling av skattesystemen⁴, samt ett lagstiftningsförslag⁵ om översyn av direktivet om administrativt samarbete⁶.

³COM(2016) 24 final

⁴COM(2020) 312 final

⁵COM(2020) 314 final

Ytterligare åtgärder kommer att säkerställa att EU:s skatterätt anpassas till den moderna ekonomin och till eventuell internationell utveckling i fråga om bolagsskattereformer. För att komplettera dessa åtgärder är meddelandet främst inriktat på icke-bindande lagstiftning och yttre åtgärder, med en bedömning av de hittills vunna erfarenheterna och fastställande av de förändringar som krävs på detta område. På grundval av detta fastställer kommissionen de prioriterade åtgärdsområdena under de kommande åren, för att förbättra standarderna för god förvaltning på skatteområdet och säkerställa rättvis beskattning.

2. ÖVERSYN AV UPPFÖRANDEKODEN OM FÖRETAGSBESKATTNING

Uppförandekoden för företagsbeskattning (nedan kallad *uppförandekoden*) har varit EU:s främsta instrument för att förhindra skadlig skattekonkurrens sedan uppförandekoden skapades 1997. Den bygger på antagandet att även om skattekonkurrens mellan länder inte är problematiskt i sig behöver det finnas gemensamma principer om i vilken utsträckning länderna kan använda sina skattesystem och sin politik för att locka till sig företag och vinster. Detta är särskilt viktigt på den inre marknaden där de fördragsstadgade friheterna ökar rörligheten för vinster och investeringar.

Uppförandekoden är ett icke-bindande instrument som bygger på inbördes utvärdering och gruppträck bland medlemsstaterna. Den innehåller principer för rättvis skattekonkurrens och används för att fastställa om ett skattesystem är skadligt eller inte. Uppförandekodsgruppen består av nationella företrädare på hög nivå som övervakar medlemsstaternas efterlevnad av uppförandekoden. Den bedömer medlemsstaternas skatteåtgärder och avgör om de är skadliga, på grundval av en teknisk analys från kommissionen. Om skatteåtgärden bedöms vara skadlig måste den berörda medlemsstaten ändra eller upphäva den. Sedan uppförandekoden upprättades har över 400 skattesystem bedömts inom EU och omkring 100 av dessa har befunnits vara skadliga.

Utöver vad uppförandekoden har åstadkommit inom EU har den också haft en anmärkningsvärd inverkan på den globala skattemiljön under de senaste åren. Detta beror på att den har legat till grund för bedömningen av tredjeländer inom ramen för EU:s förteckning över icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet (se punkt 2 nedan). Uppförandekodens centrala roll för EU:s listningsprocess understryker dess betydelse som ett verktyg för att bekämpa skadlig skattekonkurrens och allmänt främja principerna om god förvaltning på skatteområdet.

Trots alla resultat som uppförandekoden har uppnått är det dock tydligt att den behöver reformeras och moderniseras. Skattekonkurrensens art och form har förändrats avsevärt under de senaste två årtiondena och uppförandekoden har inte utvecklats för att möta de nya utmaningarna. Globalisering, digitalisering, multinationella företags växande roll i världsekonomin, de immateriella tillgångarnas ökade betydelse och minskningen av hinder

⁶ Rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning (EUT L 64, 11.3.2011, s. 1).

för företag har alla inneburit ett ökat tryck på stater att konkurrera om utländska investeringar med hjälp av beskattning. Detta har lett till att skattekonkurrensen trappas upp och utvecklas och att den testat rättvisans alla gränser. I detta sammanhang har både medlemsstaterna och Europaparlamentet ifrågasatt uppförandekodens förmåga att hantera aktuella former av skadlig skattekonkurrens. Mot bakgrund av de aktuella förhållanden som beskrivs ovan bör uppförandekodens effektivitet förbättras avsevärt.

2 a) Planera in reformen så att den får maximal effekt

Tidsplanen för reformen av uppförandekoden måste noga övervägas för att säkerställa att resultatet är så ambitiöst och effektivt som möjligt. De pågående internationella diskussionerna om reformen av företagsbeskattning, som styrs av OECD, skulle kunna få stora konsekvenser för de godkända gränserna för skattekonkurrens i framtiden. Om faktisk minimibesättning blir en global standard kommer det att finnas en ny lägsta nivå för hur lågt länder kan lägga sig när de använder sig av sina skattesatser för att locka till sig utländska företag och investeringar. Detta måste tydligt integreras i EU:s åtgärder för rättvis skattekonkurrens, inom ramen för en reformerad uppförandekod. Men om man inte kan komma överens om minimibesättning på global nivå behöver detta begrepp införas i uppförandekoden som en EU-standard, för att modernisera och förtydliga begreppet skadlig skattekonkurrens och säkerställa att alla företag betalar sin skäliga skatt när de genererar vinster på den inre marknaden.

2 b) Översyn av uppförandekodens tillämpningsområde och kriterier

Under tiden finns det dock ett antal frågor som redan kan beaktas i samband med en framtida reform av uppförandekoden.

Till att börja med bör tillämpningsområdet för uppförandekoden utvidgas till att omfatta alla åtgärder som utgör en risk för rättvis skattekonkurrens. Definitionen av tillämpningsområdet bör ändras så att den omfattar andra typer av ordningar och allmänna aspekter av de nationella bolagsskattesystemen samt andra skatter än bolagsskatter som är relevanta. Inom ramen för det nuvarande tillämpningsområdet för uppförandekoden finns det för många typer av skadliga ordningar som inte granskas. Uppförandekoden handlar till exempel bara om specifika skatteåtgärder och skatteordningar. Länder använder dock i allt högre grad de allmänna strukturerna i sina skattesystem för att bedriva skattekonkurrens, till exempel genom att tillhandahålla särskilda regler för skatterättslig hemvist vilket kan leda till dubbel icke-besättning eller skattebefrielse för utländska inkomster. Detta kan utan lämpliga skyddsåtgärder gynna skadlig skattepraxis. Dessutom omfattar uppförandekoden inte särskilda medborgarskapssystem eller åtgärder för att locka utomlands bosatta eller förmögna personer även om detta ofta fungerar som en bakdörr för att på ett illojalt sätt locka till sig företag och investeringar från andra länder. Nyligen genomförda studier av OECD⁷ tyder

⁷ <https://www.oecd.org/tax/automatic-exchange/crs-implementation-and-assistance/residence-citizenship-by-investment/>

också på att medborgarskapssystem kan användas för att undvika regler om skattemässig transparens. Det är därför viktigt att granska användningen av medborgarskapssystem som till exempel guldvisum vid reformen av uppförandekoden.

Uppförandekoden bör också uppdateras för att säkerställa att alla fall av mycket låg beskattning undersöks både inom och utanför EU. EU kräver redan att tredjeländer med nollskattesatser eller avsaknad av beskattning ska tillämpa strikta standarder för transaktioners ekonomiska substans och transparens för att undvika att tas upp på EU-förteckningen. Dessa krav bör formellt integreras i uppförandekoden, så att det råder full överensstämmelse mellan de kriterier som tillämpas inom EU och i förhållande till tredjeländer.

2 c) Förbättra styrningen av uppförandekoden

En reform av uppförandekoden bör också ta hänsyn till hur den kan tillämpas på ett effektivare sätt som ger mer insyn. Även om det har skett vissa förbättringar av styrningen av uppförandekodsgruppen under de senaste åren finns det utrymme att göra mer. Uppförandekodsgruppen skulle kunna offentliggöra mer information på sin webbplats och informera allmänheten och berörda parter om de framsteg den gjort i sitt arbete. Gruppen skulle också kunna införa omröstning med kvalificerad majoritet för att påskynda beslutsfattandet och överväga effektiva konsekvenser för medlemsstater som inte följer gruppens beslut i tid.

Kommissionen uppmanar medlemsstaterna att börja diskutera förslagen i punkt 1 a–c för en ambitiös reform av uppförandekoden, i avvaktan på resultatet av de internationella skattediskussionerna (enligt OECD:s arbetsplan bör det finnas tillräcklig klarhet om resultatet av det internationella arbetet med skattereformer i slutet av året). Kommissionen kommer att samarbeta med medlemsstaterna för att utarbeta en konkret plan för att reformera uppförandekoden, så att den bättre kan hantera de moderna utmaningarna i samband med skattekonkurrens – inom och utanför EU.

3. ÖVERSYN AV EU:S FÖRTECKNING ÖVER ICKE-SAMARBETSVILLIGA JURISDIKTIONER

Uppförandekoden utvecklades ursprungligen som ett instrument för att reglera den interna skattekonkurrensen i EU, men dess inriktning har nyligen utvidgats till att även omfatta den externa dimensionen av detta politikområde. Principerna för rättvis skattekonkurrens, som anges i uppförandekoden, ingår i de kriterier som används för att bedöma tredjeländer inom ramen för EU:s listningsprocess. Syftet är att förbättra det globala skattesystemet, säkerställa lika villkor på internationell nivå och stödja regeringar i tredjeländer i deras ansträngningar att genomföra åtaganden och åtgärder som vidtagits på global nivå (t.ex. inom ramen för G20:s initiativ mot urholkning av skattebasen och överföring av vinster eller Addis Abeba-handlingsplanen).

EU:s förteckning över icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet föreslogs först i kommissionens externa strategi för 2016 som ett verktyg för att hantera externa risker för

skattemissbruk och orättvis skattekonkurrens. Sedan dess har den blivit ett kraftfullt verktyg för att främja god förvaltning på skatteområdet internationellt och har bidragit till att bekämpa skatteflykt och skatteundandragande i hela världen. Under de fyra år som gått sedan listningsprocessen inleddes har 95 jurisdiktioner bedömts utifrån tre huvudkriterier: Skattemässig transparens, rättvis beskattning och genomförandet av OECD:s miniminormer för åtgärder mot BEPS. Om en jurisdiktion visar sig vara bristfällig i fråga om ett eller flera av dessa kriterier uppmanas den att åta sig att åtgärda problemen inom en fastställd tidsfrist.

I början av 2020 hade över 120 skadliga skatteordningar eliminerats globalt⁸, som ett direkt svar på EU:s listningsprocess. Dussintals tredjeländer hade också vidtagit konkreta åtgärder för att förbättra sina standarder för skattemässig transparens, i enlighet med EU:s krav. Detta höjer nivån för god förvaltning på skatteområdet på global nivå, skapar lika villkor för internationella aktörer och minskar möjligheterna till skattemissbruk. EU-förteckningen har därför fördelar utanför EU:s gränser, särskilt för utvecklingsländer, som drabbas oproportionerligt hårt av olagliga penningflöden.

EU:s listningsprocess har skapat en ny grund för EU:s samarbete med partnerländer i skattefrågor av ömsesidigt intresse, i linje med EU:s insatser för att främja en god global förvaltning på skatteområdet. Dialog och uppsökande verksamhet ingår i processen. De regelbundna diskussioner som kommissionens avdelningar har med jurisdiktionerna, i samordning med Europeiska utrikestjänsten, har hjälpt dussintals av dem att uppfylla de krav som ställs. Denna nya kanal för åtaganden i skattefrågor har gjort det möjligt att föra konstruktiva dialoger med partnerländer i dagens snabbt föränderliga, globaliserade och digitaliserade ekonomi, och bör bibehållas.

Fyra år efter att denna nya förteckning började upprättas anser kommissionen att det är hög tid att göra en bedömning av de erfarenheter som gjorts hittills och att se över hur förteckningen kan förbli effektiv, rättvis och lämplig för nya utmaningar allteftersom de växer fram.

3 a) Översyn av EU-förteckningens geografiska tillämpningsområde

När EU:s listningsprocess inleddes 2016 valde EU:s medlemsstater de jurisdiktioner som skulle omfattas av förteckningens tillämpningsområde på grundval av en objektiv resultattavla över indikatorer som tagits fram av kommissionen. Medlemsstaterna använde resultattavlan som grund för beslut om vilka jurisdiktioner som skulle granskas, även med beaktande av andra relevanta faktorer, såsom förekomsten av ett finanscentrum. Medlemsstaterna beslutade från början att undanta de minst utvecklade länderna från EU:s listningsprocess, med tanke på deras begränsade förmåga att uppfylla kriterierna inom de föreskrivna tidsfristerna. Av liknande skäl har en viss flexibilitet införts för utvecklingsländer utan finanscentrum, när det gäller de kriterier och tidsramar som de måste respektera.

Efter flera års praktisk erfarenhet av genomförandet av EU:s listningsprocess för de utvalda jurisdiktionerna har medlemsstaterna meddelat att de vill se över förteckningens geografiska

⁸ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-8603-2020-REV-1/en/pdf>

tillämpningsområde. De är särskilt angelägna om att se till att alla riskområden omfattas och att jämförbara jurisdiktioner behandlas på ett rättvist och jämlikt sätt inom ramen för EU:s listningsprocess.

För att underlätta denna översyn kommer kommissionen senast i slutet av 2020 att uppdatera den resultattavla som används för att välja ut de mest relevanta jurisdiktionerna. Den nya resultattavlan kommer att återspegla de senaste uppgifterna samt utvecklingen inom den globala ekonomin och skattepolitiken. Den kommer att omfatta ytterligare informationskällor för att ge en heltäckande bild av EU:s ekonomiska och finansiella förbindelser med tredjeländer. Kommissionen kommer dessutom att beakta den nya metoden för att identifiera högrisktredjeländer när det gäller bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism⁹, för att se till att de två listningsprocesserna ömsesidigt förstärker varandra. Uppdateringen av resultattavlan kommer att hjälpa EU:s medlemsstater att identifiera ytterligare länder som de vill granska, på grundval av objektiva kriterier, och kommer att göra processen mer stabil och förutsägbar för EU:s partner.

3 b) Översyn av EU:s kriterier för uppförande på förteckningen

En diskussion om det geografiska tillämpningsområdet för EU-förteckningen kommer också att behöva ta hänsyn till de kriterier som de utvalda jurisdiktionerna måste uppfylla. Att avlägsna en jurisdiktion som för närvarande omfattas av EU-förteckningens tillämpningsområde skulle påverka lika villkor och undergräva det mycket positiva arbete som de flesta av dessa jurisdiktioner redan har gjort. Det bör dock övervägas om EU:s kriterier för uppförande på förteckningen skulle kunna tillämpas på ett mer målinriktat sätt för vissa jurisdiktioner.

Erfarenheterna av EU:s listningsprocess har hittills visat att vissa jurisdiktioner, särskilt våra partner i utvecklingsländerna, ställs inför kapacitetsbegränsningar när de genomför vissa av sina åtaganden. Det finns ett behov av att överväga om alla kriterier är relevanta för alla jurisdiktioner, på grundval av den potentiella risken för deras ekonomiska och skattemässiga miljö. För utvecklingsländer med låg risk kan det vara ett alternativ att endast tillämpa de kriterier som är mest relevanta. Det finns redan ett exempel på sådan praxis i listningsprocessen, eftersom utvecklingsländer utan finanscentrum inte behöver uppfylla kriterierna för automatiska informationsutbyten. Alternativt, eller parallellt, kan tidsfristerna i EU:s förteckning anpassas för länder med allvarliga kapacitetsbegränsningar eller utan finanscentrum, för att återspegla den särskilda situationen i de berörda jurisdiktionerna.

Utöver detta bör de kriterier för god förvaltning på skatteområdet som används för listningsprocessen granskas mer allmänt för att säkerställa att de är uppdaterade och tillräckligt ambitiösa. Som ett första steg bör de uppdateras för att återspegla den senaste internationella utvecklingen i kampen mot skatteundandragande och skatteflykt, inbegripet på

⁹ https://ec.europa.eu/info/files/200507-anti-money-laundering-terrorism-financing-action-plan-methodology_en

området för verkligt ägande¹⁰ och genomförandet av OECD:s miniminormer för åtgärder mot BEPS.

Diskussioner på internationell nivå om beskattning i den digitala ekonomin och globala skattereformer kommer också att behöva beaktas i EU:s förteckningskriterier. Detta är särskilt viktigt om det finns ett globalt samförstånd om faktisk minimibesättning. Denna fråga bör behandlas parallellt med den framtida reformen av uppförandekoden, när resultatet av de internationella diskussionerna om skattereform är tydligare.

I samma anda bör man också se över kriterierna för att säkerställa att de tillämpas i tillräcklig utsträckning för att omfatta alla risker. Arbete har redan inletts i detta avseende. Under 2019 beslutade till exempel medlemsstaterna att undersöka vissa allmänna undantag från skatteplikt vilka skulle kunna innebära samma risk som förmånliga skatteordningar. Kommissionen kommer att fortsätta att se över det internationella skattelandskapet för att identifiera nya affärs- och skatteplaneringsmetoder som kan vara problematiska.

Slutligen är det viktigt att noggrant övervaka de jurisdiktioner som redan har strukits från förteckningen inom ramen för EU:s listningsprocess. Detta kommer att säkerställa att reformerna genomförs på ett effektivt sätt och att det inte sker någon tillbakagång. Kommissionen kommer att genomföra denna övervakning och rapportera till medlemsstaterna. Den kommer också att samordna med OECD för att se till att EU:s övervakningsprocesser och de internationella övervakningsprocesserna är så enhetliga som möjligt.

3 c) Förstärkt transparens och ökat ansvarsutkrävande:

EU:s listningsprocess har skapat en ny ram för regelbundna diskussioner mellan EU och dess internationella partner om frågor som rör god förvaltning på skatteområdet. Kommissionen har alltid betonat behovet av dialog och samarbete med de berörda tredjeländerna. Under de senaste fyra åren har det förekommit tusentals kontakter och utbyten på teknisk, diplomatisk och politisk nivå, både direkt och genom multilaterala forum. Detta har bidragit till att förtydliga EU:s förväntningar när det gäller god förvaltning på skatteområdet i hela världen och samtidigt ge EU en bättre förståelse för globala partners ståndpunkter i frågor som rör god förvaltning på skatteområdet. Kommissionen är fast besluten om att ytterligare stärka denna positiva dialog, i samarbete med den höga representanten. I detta avseende kommer kommissionen att arbeta för att inrätta en årlig sammankomst för företrädare för jurisdiktionerna för att diskutera frågor om EU:s förteckning och utbyta information och bästa praxis.

¹⁰Med vederbörligt beaktande av arbetet på detta område på internationell nivå. I samband med EU:s listningsprocess för bekämpning av penningtvätt/finansiering av terrorism, som i en bredare bemärkelse fokuserar på de verkliga ägandeförhållandena, skulle ytterligare krav kunna införas jämfört med internationella standarder, i linje med de prioriteringar som kommissionen framhöll i handlingsplanen för en övergripande EU-politik för förebyggande av penningtvätt och finansiering av terrorism (se: https://ec.europa.eu/finance/docs/law/200507-anti-money-laundering-terrorism-financing-action-plan_en.pdf).

Kommissionen kommer också att använda sig av dialogen med tredjeländer för att identifiera rimliga farhågor, som den kommer att vidarebefordra till medlemsstaterna för att försöka hitta lösningar. Till exempel är medlemsstaternas fortsatta användning av nationella skatteförteckningar, parallellt med EU:s listningsprocess, en källa till förvirring och osäkerhet för ett stort antal tredjeländer. Detta gäller särskilt när de nationella kriterierna och listningsprocesserna inte tydligt meddelas eller när det finns skillnader mellan vilka länder som finns på EU-förteckningen och på de nationella förteckningarna. Det finns starka argument för att anpassa dessa förteckningar till EU:s listningsprocess vad gäller länder som har granskats inom ramen för denna process, för samstämmighet och för att ge klarhet för tredjeländer och företag. Kommissionen kommer att inleda en diskussion med medlemsstaterna om denna fråga och undersöka hur man ytterligare kan samordna strategin för att förteckna jurisdiktioner i skattesyften för att se till att tredjeländer behandlas på ett enhetligt sätt av EU och dess medlemsstater.

Slutligen kommer kommissionen att fortsätta att verka för så mycket öppenhet och ansvarsskyldighet som möjligt i EU:s listningsprocess. I detta avseende bör Europaparlamentet regelbundet uppdateras om utvecklingen inom EU:s listningsprocess. Kommissionen kommer också att hålla det civila samhället informerat inom ramen för plattformen för god förvaltning i skattefrågor, som också var avgörande för lanseringen av EU:s listningsprocess.

3 d) Förstärkt god förvaltning på skatteområdet i avtal med tredjeländer och utvidgning av dialogen med tredjeländer om miljöskatter.

Ett annat viktigt sätt på vilket EU arbetar för rättvisa i skattefrågor är genom en klausul om god förvaltning på skatteområdet i relevanta internationella avtal med tredjeländer. Europaparlamentet anser att klausulen om god förvaltning på skatteområdet är ett av de grundläggande instrumenten i EU:s utrikespolitik¹¹ och har vid upprepade tillfällen begärt att klausulen systematiskt ska inkluderas i alla relevanta EU-avtal med tredjeländer och regioner. I 2016 års externa strategi föreslog kommissionen en uppdatering och förstärkning av klausulen om god förvaltning för att anpassa den till de senaste internationella normerna. Medlemsstaterna godkände en ny text i maj 2018 och bekräftade att denna formulering bör inkluderas i alla relevanta internationella avtal.

Kommissionen har sedan dess lagt fram den uppdaterade klausulen i alla relevanta nya och pågående förhandlingar. Flera av dessa förhandlingar håller nu framgångsrikt på att avslutas. Kommissionen kommer att fortsätta att insistera på att klausulen om god förvaltning på skatteområdet tas med i alla relevanta framtida förhandlingar om internationella avtal. Om ett tredjeland vägrar att godta klausulen, eller insisterar på att ändra den till den grad att klausulen inte längre tjänar sitt avsedda syfte, måste kommissionen och medlemsstaterna överväga lämpliga åtgärder. Sådana länder skulle kunna granskas inom ramen för EU:s listningsprocess.

¹¹ TAXE 3-rapporten, 26 mars 2019

Kommissionen kommer i sin dialog med tredjeländer också att lägga tonvikt på principen om att förorenaren betalar, som fastställs i EUF-fördraget, enligt vilken prissättning på negativa externa effekter av förorening eller annan skadlig verksamhet efterlyses. Det finns en underutforskad potential för att miljöskatter ska kunna bidra till mer progressiva och hållbara skattesystem och rättvisare samhällen i utvecklingsländerna. I många utvecklingsländer har en ökning av intäkterna från miljöskatter också potential att minska statens beroende av bidrag och lånefinansiering och att underlätta mobiliseringen av inhemska intäkter för offentliga tjänster. Eftersom miljöskatter är svårare att undvika än till exempel bolagsskatt eller personlig inkomstskatt, har de också potential att stärka statens ansvarsskyldighet, förbättra skattemoralen och förbättra den finanspolitiska styrningen.

4. FÖRBÄTTRADE ÅTGÄRDER FÖR ATT FÖRSTÄRKA GOD FÖRVALTNING

Att föra upp en jurisdiktion på förteckningen bör vara en sista utväg som förbehålls de länder som vägrar att i tillräcklig mån erkänna eller åtgärda EU:s betänkligheter vad gäller ländernas skattesystem. När en jurisdiktion är upptagen i förteckningen bör det dock få konsekvenser, för att säkerställa att EU-förteckningen förblir effektiv.

Sedan EU-förteckningen upprättades har motåtgärder mot förtecknade jurisdiktioner utvecklats i två avseenden. För det första antog EU strängare bestämmelser i viktig EU-lagstiftning om finansiering¹² för att förhindra att EU-medel indirekt investeras i eller kanaliseras genom jurisdiktioner upptagna på EU:s förteckning. Dessutom har EU:s medlemsstater enats om att på ett samordnat sätt tillämpa defensiva åtgärder mot jurisdiktioner upptagna på EU:s förteckning. De motåtgärder som är kopplade till EU-förteckningen bör ses över regelbundet för att säkerställa att de är så avskräckande och effektiva som möjligt.

4 a) Främjande av god förvaltning på skatteområdet genom EU-medel

Som aviserades i 2016 års externa strategi införde EU en rättsligt bindande koppling mellan standarder för god förvaltning på skatteområdet och användningen av EU-medel. Detta återspeglas i viktiga rättsliga instrumenten¹³, som hindrar EU-medel från att stödja projekt som bidrar till skatteflykt. När det gäller finansieringsinstrument och budgetgarantier hindrar den rättsliga ramen dessutom från att användning av jurisdiktioner uppförda på EU:s svarta lista för skatteparadis eller EU:s förteckning över tredjeländer med hög risk, i syfte att bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism. Om projektet genomförs fysiskt i jurisdiktionen kan dock medel fortfarande användas för att kunna bevara utvecklings- och hållbarhetsmål.

¹²Dessa omfattar EU:s nuvarande budgetförordning, förordning (EU) 2017/1601 om Europeiska fonden för hållbar utveckling (EFHU), beslut 466/2014/EU om det externa utlåningsmandatet samt förordning (EU) 2015/1017 om Europeiska fonden för strategiska investeringar.

¹³Budgetförordningen, Europeiska fonden för hållbar utveckling (EFHU), Europeiska fonden för strategiska investeringar (Efsi), det externa utlåningsmandatet.

Kommissionen har också gett vägledning¹⁴ till EU:s genomförandepartner och uppmanat dem att se till att deras interna politik gör det möjligt för dem att använda EU:s medel i enlighet med EU:s nya skattekrav. Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling (EBRD) och Europeiska investeringsbanksgruppen har offentliggjort interna strategier för att ta hänsyn till den senaste internationella utvecklingen på skatteområdet¹⁵. Åtgärderna på internationell nivå och de skärpta reglerna för användningen av EU-medel leder också till att ett antal internationella finansinstitut och nationella organ ökar sina due diligence-granskningar. Detta uppmuntrar marknadsaktörerna att i sin tur frångå ordningar i icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner och att ägna större uppmärksamhet åt risken för skatteflykt.

På grundval av tillämpningen av dessa regler hittills anser kommissionen att de kan användas i större utsträckning för att stärka principerna om god förvaltning på skatteområdet. EU:s medlemsstater bör spegla EU:s insatser när det gäller användningen av egna medel. Kommissionen uppmanar de medlemsstater som inte redan har gjort det att återspegla EU-kraven i sin nationella finansieringspolitik och i sina regler för efterlevnad för investeringsbanker och utvecklingsorgan. På så sätt skulle inga medel från EU eller dess medlemsstater kanaliseras genom enheter från jurisdiktioner som är uppförda på EU:s förteckning eller involveras i skatteflyktsupplägg. Detta skulle ge EU större tyngd och trovärdighet när det gäller att främja standarder för god förvaltning på skatteområdet internationellt.

Enligt samma resonemang lade kommissionen fram en rekommendation¹⁶ enligt vilken medlemsstaterna bör göra sitt finansiella stöd till företag beroende av att det inte finns några kopplingar mellan dessa företag och jurisdiktioner som är upptagna på unionens förteckning över icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet, för att säkerställa att medlemsstaternas betydande insatser för att stödja återhämtningen genomförs på ett sätt som är förenligt med behovet av att säkerställa internationell rättvis beskattning.

Kommissionen kommer också, sannolikt i slutet av 2020, att inleda en diskussion med medlemsstaterna om hur EU:s och medlemsstaternas finansieringspolitik ska kunna anpassas till varandra. I detta sammanhang kommer kommissionen också att överväga om användningen av EU:s och medlemsstaternas medel och medlemsstaternas defensiva åtgärder bättre kan anpassas till varandra, så att inverkan på icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner koncentreras.

Som ett andra steg, byggt på erfarenheter på EU-nivå, kommer kommissionen att överväga hur man kan involvera andra internationella givare för att förhindra skatteflykt vid

¹⁴Kommissionens meddelande om nya krav för bekämpning av skatteundandragande i EU:s lagstiftning avseende i synnerhet finansierings- och investeringstransaktioner (C(2018)1756, 18.3.2018)

¹⁵ Se [Domiciliation of EBRD clients](#) och [EIB Group policy towards weakly regulated, non-transparent and non-cooperative jurisdictions and tax good governance](#) (2019)

¹⁶ C(2020) 4885 final.

användning av alla offentliga medel. Kommissionen kommer att rapportera om EU:s interna samordningsarbete senast i mitten av 2022 och sedan överväga sätt att främja bästa praxis på en bredare internationell nivå.

Parallellt med detta kommer kommissionen att fortsätta att föra en nära dialog med de internationella finansinstituten och andra genomförandepartner för att se hur de nya EU-kraven har påverkat deras arbete och processer. Kommissionen kommer särskilt att överväga om vägledningen behöver förtydligas eller uppdateras. För att underlätta genomförandet, fastställa bästa praxis och främja lika villkor kommer kommissionen att inleda diskussioner med EU:s genomförandepartner i denna fråga före slutet av 2020. På grundval av dessa diskussioner kommer den att lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet under 2022, vid behov med förtydliganden och lösningar i särskilda frågor.

4 b) Förstärkning av defensiva åtgärder mot icke samarbetsvilliga jurisdiktioner

Kommissionen har utöver att ha genomfört strängare bestämmelser om EU-medel konsekvent uppmanat medlemsstaterna att tillämpa kraftfulla, avskräckande och samordnade defensiva åtgärder mot länder som är upptagna på EU-förteckningen. Det är viktigt med en gemensam strategi för defensiva åtgärder för att säkerställa att EU-förteckningen har en verklig effekt och även för att skapa klarhet och säkerhet för tredjeländer och investerare. I december 2017 tog medlemsstaterna de första stegen mot samordning genom att enas om vissa administrativa åtgärder, som till exempel utökade revisioner, som ska tillämpas på företag och investerare i de länder som är upptagna på EU:s förteckning¹⁷. Detta förstärktes i december 2019, då medlemsstaterna enades om en verktyglåda med defensiva åtgärder som kan tillämpas mot länder upptagna på EU-förteckningen¹⁸. Medlemsstaterna kommer att börja tillämpa dessa defensiva åtgärder under 2021 och har enats om att bedöma behovet av ytterligare samordning under 2022.

Denna samordnade strategi leder i rätt riktning men saknar ambitioner. Särskilt det faktum att medlemsstaterna kan välja vilka och hur många åtgärder som ska tillämpas från verktyglådan kan leda till ett lappverk av olika tillämpningar på den inre marknaden. Detta kanske inte tar hänsyn till företagens betänkligheter när det gäller den rättsliga osäkerheten och den administrativa bördan. Det kan också göra det möjligt för vissa skattebetalare att utnyttja glapp mellan medlemsstaternas åtgärder för att fortsätta att flytta obeskatade vinster från den inre marknaden.

Kommissionen kommer noggrant att övervaka situationen, allteftersom medlemsstaterna börjar tillämpa de överenskomna defensiva åtgärderna, och kommer att genomföra en utvärdering av dessa åtgärder. Om verktyglådan inte är tillräckligt effektiv, på grundval av

¹⁷ Se bilaga III i rådets slutsatser om EU:s förteckning över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-15429-2017-INIT/sv/pdf>

¹⁸ Se bilaga IV till rapporten från uppförandekodgruppen (företagsbeskattning) till rådet (<https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-14114-2019-INIT/en/pdf>)

den ovannämnda bedömningen under 2022, kommer kommissionen att överväga ett lagstiftningsförslag om samordnade defensiva åtgärder. Detta skulle göra det möjligt för EU att ge EU-förteckningen genuin bitkraft och säkerställa en verkligt samordnad politik gentemot de länder som är upptagna på EU-förteckningen.

5. STÖD TILL PARTNERLÄNDER I FRÅGA OM GOD FÖRVALTNING PÅ SKATTEOMRÅDET

EU:s agenda för god förvaltning på skatteområdet sträcker sig bortom frågor som rör skattepolitik. Som världens största givare av utvecklingsbistånd och förespråkare för globala styrelseformer är EU medvetet om vikten av god förvaltning för utvecklingspartner.

Att generera tillräckliga intäkter är fortfarande en utmaning för många utvecklingsländer. Över en tredjedel av de afrikanska länderna har en BNP-kvot på under 15 %¹⁹, vilket anses vara ett minimum för att kunna tillhandahålla grundläggande sociala tjänster. Utvecklingsländerna är beroende av intäkter från bolagsskatt i nästan dubbelt så stor utsträckning som de utvecklade länderna²⁰. Därför drabbas de mycket hårdare av problemen med skattebedrägeri, skatteundandragande och skatteflykt. De kommer sannolikt också att dra nytta av EU-insatser och internationella insatser för att höja globala standarder och minska aggressiv skatteplanering i hela världen.

I 2016 års externa strategi understryks behovet av större samstämmighet mellan EU:s skattepolitik och dess internationella utvecklingsmål. Kommissionen har genom initiativet Collect More, Spend Better²¹ fastställt tydliga åtgärder för att hjälpa partnerländerna att förbättra och skydda sina skattebaser, öka de hållbara intäkterna och effektivisera de offentliga utgifterna. Sedan dess har EU hjälpt partnerländerna att förbättra sin inhemska mobilisering av resurser och utveckla rättvisa, öppna och effektiva skattesystem. Detta ligger i linje med EU:s åtaganden inom ramen för skatteinitiativet från Addis Abeba²², där EU lovade att öka både det tekniska och ekonomiska stödet för mobilisering av inhemska intäkter i utvecklingsländerna.

EU är, i linje med sina åtaganden, på väg att fördubbla stödet till utvecklingsländer på området för mobilisering av inhemska intäkter. Sedan 2015 har kommissionen stadigt ökat sitt stöd på detta område och nådde 2019 ungefär 1 miljard euro i åtaganden. Kommissionen har bland annat också samfinansierat ett verktyg²³ för att hjälpa till med reformer i 94 skattemyndigheter över hela världen. De bilaterala budgetstödinsatserna inbegriper i allt högre grad bistånd för att mobilisera inhemska intäkter och genomföra standarder för god förvaltning på skatteområdet. Detta finansiella och tekniska stöd är fortfarande avgörande för

¹⁹ Enligt OECD:s inkomststatistik.

²⁰ Bolagsskatt står för 16 % av de totala skatteintäkterna i låg- och medelinkomstländer, jämfört med 8 % för industriländerna.

²¹ https://ec.europa.eu/international-partnerships/system/files/swd-collect-more-spend-better_en.pdf

²² Ett särskilt initiativ i handlingsplanen från Addis Abeba, inriktat på att öka utvecklingsbiståndet till förbättrad skattekapacitet och att främja en konsekvent politik för utveckling. Se <http://www.addistaxinitiative.net/>.

²³ Verktyget för diagnostisk värdering av skatteförvaltningen (TADAT)

att hjälpa länder med begränsad administrativ och ekonomisk kapacitet och EU kommer att fortsätta att göra stora investeringar inom detta område.

Kommissionen har också analyserat möjliga spridningseffekter av dubbelbeskattningsavtal som medlemsstater har undertecknat med utvecklingsländer, särskilt med de fattigaste länderna. Kommissionen har utvecklat en verktygslåda²⁴ som medlemsstaterna kan beakta när de förhandlar om dubbelbeskattningsavtal med utvecklingsländer för att stödja mobiliseringen av inhemska intäkter. Frågan om spridningseffekter granskades i detalj av plattformen för god förvaltning i skattefrågor och kommissionen anordnade ett seminarium på expertnivå om denna fråga under 2018. Arbetet med denna fråga kommer att fortsätta inom ramen för det nya mandatet för plattformen för god förvaltning i skattefrågor.

5 a) Förstärkning av partnerskap och samarbete internationellt

Årtiondet för åtgärder har inletts under vilket målen för hållbar utveckling²⁵ ska genomföras och god förvaltning på skatteområdet förblir en central fråga där det förutsätts att alla länder vidtar åtgärder. Detta ligger också i linje med principen om en konsekvent politik för utveckling. Kommissionen är därför fast besluten om att ge ännu större incitament till åtgärder och initiativ för god förvaltning på skatteområdet för att öka mobiliseringen av inhemska intäkter bland EU:s utvecklingspartner.

Skatteinitiativet från Addis Abeba skulle egentligen upphöra 2020. Signatärerna av detta initiativ kom dock överens om att förlänga arbetet på grund av det positiva bidrag detta kan innebära för ländernas långsiktiga hållbara utveckling. Kommissionen bidrar aktivt till att fastställa planen för nästa fas av arbetet inom ramen för skatteinitiativet från Addis Abeba efter 2020. Den är fast övertygad om att arbetet på detta område helt bör anpassas till målen för hållbar utveckling, och att arbetet med mobilisering av inhemska intäkter på internationell nivå bör påskyndas.

EU kan inte ensamt arbeta för god förvaltning på skatteområdet eller för genomförandet av denna goda förvaltning i utvecklingsländerna. Ett nära samarbete med OECD, FN, IMF och andra internationella aktörer är av avgörande betydelse för att samordna effektivt bistånd och stöd. Integrerade nationella finansieringsramar – som innehåller information om hur varje lands strategi för hållbar utveckling kommer att finansieras från alla finansieringskällor (offentliga/privata, inhemska/internationella) – skulle till exempel vara en utmärkt ram för att diskutera hur man bäst kan rikta finansieringen. Kommissionen kommer också att fortsätta att uppmuntra och stödja medlemsstaterna när det gäller att tillhandahålla teknisk sakkunskap i skattefrågor till EU:s partner i utvecklingsländerna, via befintliga EU-verktyg såsom partnersamverkan och byrån för tekniskt bistånd och informationsutbyte (Taix).

5 b) Integrering av utvecklingsländerna i den globala skatteramen

²⁴ https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/toolbox_dtas_spill_overs_en.pdf

²⁵ <https://www.un.org/sustainabledevelopment/decade-of-action/>

EU:s insatser för att hjälpa utvecklingsländerna att bekämpa skattemissbruk och mobilisera inhemska intäkter kan endast vara effektiva om det finns en stark känsla av egenansvar i jurisdiktionerna. Det globala arbetet för att förbättra god förvaltning kräver en heltäckande och samarbetsinriktad global strategi. Därför har EU aktivt uppmuntrat utvecklingsländernas deltagande i internationella skatteforum, där standarder fastställs och inbördes utvärderingar genomförs.

Genom EU:s listningsprocess uppmuntrades alla länder att ansluta sig till OECD:s inkluderande ramverk mot urholkning av skattebasen och överföring av vinster (BEPS) och det globala forumet för transparens och informationsutbyte. Som deltagare i dessa forum eller andra organisationer kan utvecklingsländerna nu göra sin röst hörd allteftersom nya globala standarder fastställs och inbördes utvärderingar genomförs. EU har också tillhandahållit finansiering för tekniskt bistånd, genom internationella organisationer, till utvecklingsländer under genomförandet av överenskomna standarder för god förvaltning på skatteområdet. Detta inbegrep till exempel 2 miljoner euro till det globala forumet under 2019 för att hjälpa utvecklingsländerna att förbättra sina åtgärder för skattemässig transparens. Kommissionen kommer att fortsätta att stödja utvecklingsländernas aktiva deltagande i dessa organ och kommer att arbeta för att säkerställa ett mer riktat stöd²⁶ och en förstärkt politisk dialog för att stödja mobiliseringen av inhemska intäkter.

5 c) Breddning av den politiska agendan

Kommissionen kommer i samarbete med den höga representanten också att reflektera över hur man kan integrera bredare skatteprioriteringar i EU:s förbindelser med utvecklingsländerna. Även om vissa politiska prioriteringar inte är direkt kopplade till god förvaltning på skatteområdet är de mycket relevanta när det gäller att stödja mer hållbara, robusta och framtidssäkrade skattesystem i utvecklingsländerna. Detta gäller särskilt miljöbeskattning, beskattning av den digitala ekonomin och eventuella internationella bolagsskatte reformer. Länderna bör uppmuntras att gå vidare med en hållbar skatteväxling, som måste införas inom ramen för ett bredare budgetreformpaket för att undvika att de ofta redan stora ojämlikheterna i samhället ökar.

Kopplingen mellan handelspolitiken och intäktsprioriteringarna i tredjeländer och på andra politikområden måste också övervägas. Utvecklingsländer bör till exempel få stöd med att identifiera alternativa hållbara skatteintäkter som kompensation för minskade tullintäkter. Dessa kan åstadkommas genom en bättre integration i den regionala och internationella ekonomin, inbegripet motsvarande tullsänkningar. EU bör hjälpa de utvecklingsländer som vill minska hinder för företag och sänka tullarna genom att identifiera alternativa hållbara intäkter och förbättra den administrativa förvaltningen på tull- och skatteområdet. Detta kan omfatta miljöskatter som ofta i princip är svårare att undvika och syftar till att stödja hållbar utveckling. EU har redan tillhandahållit stöd inom dessa områden och kommer att fortsätta att

²⁶ Kommissionen stöder och effektiviserar tillsammans med flera av EU:s medlemsstater och andra internationella givare OECD:s program för globala förbindelser och utveckling. För mer information, läs dessa OECD-rapporter: <https://www.oecd.org/ctp/tax-global/>

bidra till tredjeländers ansträngningar att anpassa sin rättsliga miljö till internationella normer i de fall länderna önskar detta och på ett sätt som passar dem bäst.

Kommissionen kommer att följa upp förslaget till ett nytt instrument för grannskapspolitik, utvecklingssamarbete och internationellt samarbete²⁷, där det föreskrivs att ”[s]katter, tullar och andra avgifter som tas ut av partnerländerna kan berättiga till finansiering”.

En övergripande och sektorsövergripande politisk strategi kommer att tillämpas i samband med de ovannämnda åtgärderna, i enlighet med principen om en konsekvent politik för utveckling.

6. SLUTSATS

Rättvis beskattning och god förvaltning på skatteområdet – både inom och utanför EU – förblir centrala mål för kommissionens arbete under de kommande åren. Detta meddelande är ett svar på krav från Europaparlamentet, rådet och det civila samhället om en översyn av EU:s åtgärder för att säkerställa god förvaltning, rättvis konkurrens och lika villkor på den inre marknaden och globalt. Kommissionen erkänner också den viktiga roll som beskattning har att spela när det gäller genomförandet av Agenda 2030 för hållbar utveckling.

De åtgärder som föreslås i detta meddelande kan bidra till en rättvisare beskattning inom EU och bidra till en rättvisare skattemiljö internationellt. Kommissionen uppmanar rådet att ge åtgärderna hög politisk prioritet och bidra till deras genomförande.

²⁷ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=COM%3A2018%3A460%3AFIN>